

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เช่นที่ทั้งบัพและดาดาปราศจากความหลงทะนงตนและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกต้องทำตามพอในวิธีการเดียวกัน แล้วลูกจะเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้าอยู่เสมอ

คำถาม: ในการที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด?

คำตอบ: หากลูกต้องการที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ให้ความใส่ใจที่จะ 1. ไม่เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับผู้ใดแม้กระทั่งจิตใจของลูก 2. อย่าได้มีความโกรธในสถานการณ์ใดๆ 3. หลังจากที่เป็นอย่างพอแล้ว อย่าได้กลายเป็นอุปสรรคในงานของพ่อ และในไฟฟูชายัญของรูตรา บ้างเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” แต่พฤติกรรมของพวกเขานั้นไม่สูงศักดิ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้

โอมซานติ: ลูกๆ เข้าใจเป็นอย่างดีว่าแน่นอนที่ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ อย่างไร? ด้วยการทำตามครีมีท พ่อได้อธิบายแล้วว่ามิมักริเดียวเท่านั้นคือกิตะที่ซึ่งมีคำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า พระเจ้าคือพ่อของทุกคน คำพูดที่สูงส่งพูดโดยพระเจ้า อย่างแน่นอนที่พระเจ้าต้องได้มาและได้ทำให้ดวงวิญญาณสูงส่ง เพราะเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง “ครีมีทกวัตกิตา” หมายถึง คำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า อย่างแน่นอนที่พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด เพียงในมักริเดียวเท่านั้นที่คำพูดที่สูงส่งได้รับการจดจำ ไม่มีมักริอื่นใดมีคำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า แม้กระทั่งผู้เขียนก็ไม่เข้าใจว่าคำพูดที่สูงส่งเหล่านั้นเป็นของใคร เหตุใดจึงมีการทำความผิดขึ้น? พ่อมาและอธิบายทั้งหมด ทันทีที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น พวกเขาจะเริ่มที่จะทำตามการกำหนดของราวัน ความผิดรุนแรงแรกทำขึ้นโดยผู้ที่ทำตามการกำหนดของราวัน พวกเขาถูกราวันตบตี เช่นที่มีคำกล่าวที่ว่า ช่างก้าดลใจให้ผู้คนผิดระเบิดขึ้น ฯลฯ ท่านเองเดียวกัน ราวัน ก็เลสทั้ง 5 ก็ดลใจมนุษย์ให้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่าผู้ที่ทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์นั้นแตกต่างไปจากผู้เดียวที่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ ทั้งสองนั้นไม่สามารถเป็นผู้เดียวกันได้ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งต่างๆเหล่านี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่าได้คิดว่าทุกคนมีศรัทธา เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป ยิ่งลูกมีศรัทธามากเพียงไร ลูกก็มีความสุขมากเท่านั้น ลูกต้องทำตามกำหนดของพ่อ พวกเราต้องทำตามครีมีทเพื่อที่จะได้รับสถานภาพของการมีอำนาจในการปกครองตนเอง ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำตามมามาและบาบา พวกเขา กำลังรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับเขาเอง ดังนั้นลูกเองสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกทำงานรับใช้อะไรเมื่อเปรียบเทียบกับงานรับใช้ที่ท่านทั้งสองทำ บาบาได้อธิบายแล้วว่าชีพบาบาและบราห์มาดำนัน้รวมรูปกัน ดังนั้นลูกควรที่จะเข้าใจว่าท่าน(บราห์มา)คือผู้ที่ใกล้ชิดที่สุด เป็นรูปที่สมบูรณ์พร้อมของท่าน(บราห์มา)ที่เห็นได้ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องล้าหน้าทุกคน อย่างไรก็ตามเช่นที่พ่อปราศจากความหลงทะนงตนและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นดาดาก็ปราศจากความหลงทะนงตนด้วย ท่านพูดว่า: ชีพบาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก เมื่อมีการพูดมูรีลี บาบาพูดว่า: ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังพูดผ่านผู้นี้ แน่แน่นอนที่บราห์มานี้ได้รับฟังด้วย หากท่านไม่ได้รับฟังหรือไม่ได้ถ่ายทอด, ท่านจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามท่านนั้นปล่อยวางจากสำนึกที่เป็นร่างของท่านเองแล้วพูดว่า: ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายทุกสิ่ง พ่อเฝ้าแต่เพียรพยายาม เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง ผู้นี้ได้เคยผ่านสภาพของการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ มามาเป็นกุมาริและดังนั้นเธอจึงไปล้าหน้า ลูกๆกุมาริเองก็ต้องทำตามมามาด้วยเช่นกัน ผู้ครองเรือนควรจะทำตามบาบา ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักที่พ่อสอนลูกก็คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึง ไม่ควรมีสำนึกที่เป็นร่างใดๆในสิ่งนี้ อัจจะ หากลูกคนใดไม่สามารถให้ความรู้ได้และแล้วให้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึง ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึง ลูกก็สามารถให้ความรู้ อย่างไรก็ตามหากลูกลืมนที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึง นั่นก็ไม่ใช่ไร ให้ความรู้และช่องแหวะตนเองอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรัสถึง เพราะสภาพของการไปอยู่เหนือเสียงคือสภาพของการปลดเกษียณ สิ่งหลักคือการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและการเฝ้าแต่จดจำพ่อและวงจรร อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เพียงเฝ้าแต่อธิบายว่า: จดจำพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญ เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้จากไปสู่สวรรค์ ไม่มีใครในหนทางของความไม่รู้จักจำสวรรค์ การจดจำสวรรค์หมายถึงการตายจากที่นี่ ไม่มีใครจดจำสิ่งเช่นนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกจดจำบาบาเพียงไร ปรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูง ลูกควรที่จะจดจำมรดกของลูกเช่นกัน ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากเพียงนั้น ด้วยการไม่จดจำพ่อ ลูกก็อยู่อย่างสับสนและเฝ้าแต่สะอึก ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นระยะเวลายาวนานเท่านั้นได้ บาบาให้ตัวอย่างของคู่รักและผู้เป็นที่รักแก่ลูกแล้ว แม้ว่าเขากำลังทำงานของเขาและเธอกำลังปั่นด้าย คู่รักของเธอก็มาและก็ปรากฏตัวแก่เธอ คู่รักนั้นจดจำผู้เป็นที่รักและผู้ที่เป็นที่รักก็จดจำคู่รัก ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว พ่อไม่ต้องจดจำลูก พ่อคือผู้เป็นที่รักของทุกคน ลูกๆเขียนว่า: บาบาท่านจดจำลูกหรือไม่? โอ! ผู้เป็นที่รักของทุกคนจะจดจำลูกผู้

เป็นคู่รักได้อย่างไร? สิ่งนั้นเป็นไปได้ ท่านคือผู้เป็นที่รัก ท่านไม่สามารถเป็นคู่รัก ลูกต้องจดจำท่าน ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นคู่รักของผู้ที่เป็นที่รักเดี๋ยวนั้น หากท่านกลายเป็นคู่รัก ท่านจะจดจำผู้คนมากมายเพียงไร? สิ่งนั้นเป็นไปได้! ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้มีบ่วงภาระของบาปกรรมใดเหนือพ่อที่พ่อจะต้องจดจำใคร เป็นลูกที่มีบ่วงภาระนั้น หากลูกไม่จดจำพ่อ ภาระของบาปกรรมจะไม่ถูกขจัดทิ้ง เหตุใดพ่อควรที่จะต้องจดจำใครเล่า? ลูก ๆ ดวงวิญญาณจะต้องจดจำพ่อ ยิ่งลูกดวงวิญญาณอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูก ๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์มากเท่านั้นและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปมากเท่านั้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ต้องอาศัยความพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกำลังได้รับความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกกลายเป็นตริกลดารชีที่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ทั้งวงจรควรที่จะอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่ออธิบาย: ลูกคือประกาศกร ใชหรือไม่? ลูกคือผู้ที่แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่ทุกคน ลูกรับฟังสิ่งใหม่ๆ เหล่านี้ทั้งหมด ลูกรู้อย่างแท้จริงที่ลูก ๆ ดวงวิญญาณเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พวกเราคือนักแสดง จงเฝ้าแต่เก็บความคิดเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกแล้วลูกจะอยู่อย่างซาบซึ้ง พ่อได้อธิบายแล้วว่า บทบาทของลูกตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนกลางและตอนจบนั้นเป็นเช่นไร แน่นนอนที่เวลานี้ลูกต้องไปสู่สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและไปสู่ยุคทอง ขณะที่ยังรักษาความใสใจนี้ จงให้ประโยชน์แก่ตนเอง! อย่าได้เป็นเพียงบัณฑิต! หากลูกเฝ้าแต่สอนผู้อื่นแต่ตัวลูกเองไม่ได้อยู่ในสภาพนั้น นั่นจะไม่สร้างผลกระทบใด ลูกเองต้องทำความเพียรพยายามของตนเองด้วย พ่อบอกลูกเช่นกันถึงวิธีการที่ท่านทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บางครั้งพายุของมายาก็มาเช่นที่พายุนั้นตัดโดยกะของสติปัญญา ลูก ๆ มากมายได้สังฆารตของพวกเรา บาบากับตะลึงงันเพราะพวกเขาไปล้าหน้าพ่อ บางทีพวกเขารู้สึกถึงพลังนั้นและดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มที่จะเขียนฆารตของพวกเรา อย่างไรก็ตามหากพวกเขาวางแข่งในการแข่งไปข้างหน้าให้เร็วเช่นนั้น พวกเขาก็จะได้รับอันดับ 1 แต่ไม่เลย! นั่นเป็นเพียงแค่การเขียนฆารตของพวกเราเท่านั้น พวกเขาไม่ได้เขียนว่าพวกเขาได้ทำให้ผู้คนมากมายเพียงไรทัดเทียมกับพวกเขาเอง ผู้คนอื่นไม่ได้เขียนถึงบาบาและพูดว่า: บาบ! ผู้นี้ได้ชี้หนทางแก่ฉัน บาบ! ไม่ได้รับข่าวเช่นนั้น ดังนั้นบาบาจะเข้าใจอย่างไร? จะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเพียงแค่การสังฆารตของลูก ลูกเองจะต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเองด้วย ลูกต้องกลายเป็นทั้งรูปและบาสน์ด ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกก็ไม่ทัดเทียมกับพ่อ ลูกต้องกลายเป็นรูปและบาสน์ดที่ถูกต้องและแม่นยำ สิ่งนี้ที่ต้องอาศัยความเพียรพยายาม สำนึกที่เป็นร่างนั้นฆ่าลูก ราวน์ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานี้ลูกกำลังมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร มายา ราวน์ ก็ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง ยังไม่มีใครที่กลับมาถึงความเพียบพร้อม เหตุนี้เองบาบาจึงพูดเสมอว่า: อย่าได้ทำร้ายหัวใจของใคร อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน จะต้องมีความสูงศักดิ์อย่างยิ่งในวิธีการพูดและปฏิสัมพันธ์ของลูก เพียงเพียรพลอยเท่านั้นที่ควรออกจากปากของลูกของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้ให้ทานชีวิตแก่มนุษย์ จงแสดงหนทางและบอกพวกเขาว่า: พวกท่านคือลูก ๆ ของพระเจ้าใช่หรือไม่? พวกท่านต้องได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อ ดังนั้นเหตุใดพวกท่านจึงไม่มีสิ่งนั้นในเวลานี้เล่า? เพียงแต่จดจำว่า: เราเคยได้รับมรดกของเราจากพ่อใช่ไหม? เราผู้คนของบาร์ตเคยเป็นเทพ เราเคยใช้ 84 ชาติเกิด ให้เข้าใจว่าเราเคยเป็นของสกุลของลักษมีและนารายณ์ เหตุใดพวกท่านจึงคิดว่าตนเองเป็นสิ่งที่อื่นที่น้อยกว่านั้นเล่า? บาบ! เข้าใจว่าผู้ที่พูดว่าไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นเช่นนั้นไม่ได้เป็นของสกุลนี้ พวกเขาเริ่มที่จะขึ้นลงในเวลานี้ ลูกเคยใช้ 84 ชาติเกิด พ่อทำให้ลูกสามารถสะสมผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิด ลูกเริ่มใช้สิ่งนั้นและทำให้หมดสิ้น ลูกเคยถูกปกคลุมไปด้วยสนิมและเวลานี้อยู่อย่างทาไมประธานและมีค่าเช่นเปลือกหอย เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เคยมีอำนาจ 100 % พวกเขาได้รับมรดกของเขาจากที่ใด? เพียงนักแสดงเท่านั้นสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูก มนุษย์คือนักแสดง พวกเขาควรที่จะเข้าใจว่าลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาจากที่ใด ประเด็นเหล่านี้ดีมาก! แน่นนอนที่พวกเขาต้องเคยได้รับโชคแห่งอาณาจักรของเขาในชาติเกิดก่อนหน้านั้น เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อบอกปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก ในอาณาจักรของราวันการกระทำของมนุษย์นั้นเป็นบาป การกระทำของลูกที่นั่นเป็นกลาง นั่นคือโลกที่สูงส่ง พ่อคือผู้สร้าง และดังนั้น อย่างแน่นอน พ่อต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนิยามของราวันและนั่นคือนิยามของพระเจ้า เวลานี้พระเจ้ากำลังทำการก่อตั้งสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดคือลูก ๆ ของพระเจ้า ลูกกำลังได้รับมรดกของลูก ผู้คนของบาร์ตเคยมีอำนาจและในเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่มีอำนาจ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนั้น ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้ของพวกเราเอง นี่คือนิยามที่หลากหลาย ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะไปสู่ศาสนาเทพอีกครั้ง ผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์ก็มีสุขในศาสนาของพวกเราเอง พวกเขาแม้ตึงตึงดวงวิญญาณอื่น ๆ ให้เข้าไปสู่ศาสนาของพวกเรา เพราะผู้คนของบาร์ตได้หลงลืมศาสนาของตนเอง พวกเขาจึงคิดว่าศาสนาอื่นนั้นดีกว่า ผู้คนมากมายไปต่างแดนเพื่อหางานทำ เพราะพวกเขาสามารถหารายได้ที่ดีที่นั่น ได้มีการสร้างละครขึ้นมาอย่างมหัศจรรย์มาก ต้องอาศัยสติปัญญาที่ดีมากเพื่อเข้าใจสิ่งนั้น ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูก ๆ ก็สามารถเข้าใจทุก

สิ่ง ละครนี้ได้ถูกกำหนดแล้วเป็นนิรันดร์ ลูกๆต้องทำให้ผู้อื่นเป็นสุขอยู่เสมอเช่นเดียวกับลูก นี่เป็นธุรกิจของลูกที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ งานของพ่อเป็นเช่นไร งานของลูกก็เป็นเช่นนั้น ใบหน้าของลูกควรจะสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอเหมือนใบหน้าที่ของเหล่าเทพ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกคือลูกๆที่น่ารัก ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งเกี่ยวกับความโกรธ พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแห่งความสุขของลูกแก่ลูกๆ จงชี้หนทางสู่สวรรค์แก่ทุกคน พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกต้องเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร การลงโทษของลูกก็จะเพิ่มขึ้น 100 เท่า ไม่มีใครสามารถรอดพ้นจากการลงโทษได้ มีศาลชำระความสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า: หากลูกสร้างอุปสรรค จะต้องมีการลงโทษอย่างมาก ทุกวงจรลูกจะได้ยินมิตว่าผู้หนึ่งผู้ที่กำลังจะกลายเป็นอะไร ในช่วงเวลาแรกๆ เคยมีการแสดงสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา แต่บาบาห้ามไม่ให้พวกเขาบอกผู้อื่น ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะรู้อย่างถูกต้อง เมื่อลูกทำความก้าวหน้าต่อไปก็จะได้ยินมิตด้วยกำลังแรงมากๆ จะเฝ้าแต่มีการขยายตัว ทิวแถวจะยาวไปถึงอาบู จะไม่มีใครสามารถพบบาบาได้ พวกเขาจะพูดว่า: โอ้พระเจ้า! กิจกรรมที่สูงส่งของท่าน... สิ่งนี้ได้มีการจดจำกันมาด้วย นักปราชญ์และบัณฑิตก็จะมาในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน บัลลังก์ของพวกเขาจะสั่นคลอน ลูกๆนั้นจะอยู่ในความสุขอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงจากแม่ พ่อ บัพาดา เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับความรักและการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกก็ได้รับความรักมากเท่านั้น บาปของลูกก็ได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้นและลูกสามารถจะเข้าถึงได้มากเท่านั้น พรอทของความสุขของลูกๆควรอยู่สูง จงชี้หนทางแก่ใครก็ตามที่มา มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดต้องได้รับจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นเรื่องเล็กๆหรือ? ต้องมีการทำความเพียรพยายามเช่นนั้น! อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาสูงส่งอย่างยิ่งในวิธีการพูดและปฏิสัมพันธ์ของลูก จงให้เพชรพลอยออกจากปากลูกเท่านั้นอยู่เสมอ จงรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูก อย่าได้ทำร้ายหัวใจของใคร
2. จงระมัดระวังอย่างยิ่งเกี่ยวกับความโกรธ ใบหน้าของลูกควรคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอเช่นเดียวกับใบหน้าที่ของเหล่าเทพ ทำให้ตัวลูกเองกลายเป็นเทพด้วยพลังของความรู้และโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่มีพลังและด้วยความเพียรพยายามและความยิ่งใหญ่ของลูก จงให้ประสบการณ์ของความเป็นจิตวิญญาณแก่ผู้อื่น

จงให้ประสบการณ์ของพลังทางจิตวิญญาณแก่ทุกดวงวิญญาณผู้ที่เข้ามาสู่สายใยกับลูก สร้างสภาพที่ละเอียดอ่อนและทางกายภาพที่ดวงวิญญาณผู้ที่เข้ามาหาลูกสามารถมีประสบการณ์ของรูปของตนเอง และความเป็นจิตวิญญาณด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะทำงานรับใช้ที่มีพลังเช่นนี้ ลูกๆที่สามารถทำงานรับใช้เป็นอย่างดีต้องอยู่เหนือความคิดที่ไร้สาระ คำพูดที่ไร้สาระและความปั่นป่วนของการกระทำที่ไร้สาระ และกลับมาจดจ่อ นั่นคือ ลูกต้องทำตามสัญญาของการคงความเป็นจิตวิญญาณไว้ ด้วยสัญญานี้ ลูกจะสามารถแสดงปาฏิหาริย์ของพระอาทิตย์แห่งความรู้ได้

คติพจน์: โยคีที่โยยบิน คือผู้ที่โยยบินในเครื่องบินแห่งพรที่พวกเขาได้รับมาแล้วจากพ่อและทุกคน

โอม ซานติ